

Un macroparc eòlic marí a la badia de Roses, parlem-ne

Si no som capaços, des de l'àmbit públic, de resoldre el problema abans del 2025, no quedarà més remei que claudicar als interessos econòmics dels de sempre

Esteve Guerra, president d'Empordà Turisme.

Recentment hem conegut la notícia que es vol dur a terme un projecte de macroparc eòlic davant la badia de Roses, projecte que sens dubte no ha deixat indiferent a ningú. Abans d'entrar en consideracions de si necessitem o no aquesta infraestructura, permeteu-me que posi les coses en context:

El nostre fràgil i estimat Empordà es troba especialment afectat pels efectes inequívocs del canvi climàtic. Els experts ens adverteixen que, molt probablement, d'aquí 20 anys, els Aiguamolls de l'Empordà hauran passat a la història engolits pel Mediterrani, i en qüestió de 30 anys, a causa de l'acidificació del Mare Nostrum, moltes espècies d'animals marins s'hauran extingit. Això és ciència i, per tant, no és opinable i convé que la gent ho sàpiga.

Dit això, la següent reflexió que llenço és: i ara què fem? I el més important: quan comencem a revertir aquesta situació?

Tornant als experts climàtics, molts diuen que ja hem passat el punt de no retorn i que ja no hi ha res a fer. El planeta seguirà escalfant-se a causa de l'acció dels lobbies i de la inacció i el curtplacisme tàctic de la classe política en general. Així doncs, ja no hi ha esperança?

Afortunadament hi ha altres experts climàtics que ens urgeixen a maniobrar en rodó i que pensen que si actuem abans del 2025 encara ho podem aturar. Digueu-me optimista o potser il·lús, jo vull pensar que encara hi som a temps...

Si una cosa em queda clara d'aquest debat d'experts, però, és que ja no és hora de dissenyar plans estratègics de moltes pàgines que acumulin pols en els calaixos i que quedin bé per vestir rodes de premsa, sinó que calen mesures urgents per aturar les emissions de CO2 i per garantir un futur a les properes generacions, i aquest és un debat que va molt més enllà de l'àmbit turístic, ja que és completament holístic. És un debat de vida o mort.

Un cop aclarida la nostra situació de partida, que només alguns il·luminats mancats de proves científiques discuteixen, toca actuar.

Convé escoltar a qui ja ha treballat el tema, certament, i valgui la pena mencionar que l'Ajuntament de Roses i de l'Ajuntament de Figueres ja han engegat un camí que ara toca materialitzar amb mesures efectives, quantificables i realitzables abans del 2025. Senyores i senyors, això ja ho tenim a tocar i no podem badar.

Una possibilitat real que se'ns planteja és generar gairebé la totalitat de l'energia que necessita la província de Girona amb el macroparc eòlic marí de la badia de Roses. Aquest parc, al meu entendre, presenta grans contradiccions per al territori:

Per una banda, almenys a Girona, ja hauríem fet els deures i disposaríem d'energia neta. És, sens dubte, una solució en termes climàtics, però..., a costa de què?

A costa de canviar UNESA per un altre monopoli o oligopoli de producció elèctrica (potser UNESA mateix) malbaratant l'oportunitat històrica de democratitzar la producció d'energia. També a costa que els pescadors de la badia renunciïn a seguir pescant, ja que aquest immens parc marí ocupa 500km² i a efectes pràctics significaria que han de tancar amb el greu perjudici que això comporta a les peixateries i a la hostaleria, i de retruc al sector turístic en general. També a costa de destruir la reserva de pesca que els pescadors de la Confraria de Pescadors de Roses han mimat durant molts anys per tal de garantir el pa dels seus fills. Finalment, també a costa de comprometre el paisatge d'un dels golfs més bonics del món, ja que ningú s'imaginaria Estrella Damm rodant l'anunci d'enguany si de fons hi hagués aerogeneradors.

Tot això vol dir que un servidor està en contra del macroparc eòlic?

Voldria, sens dubte, oposar-m'hi frontalment, però us haig de confessar que no puc. No puc perquè no vull que els meus fills heretin un món en perill de desaparèixer. Ho dic amb profunda resignació, però si no som capaços, des de l'àmbit públic, de resoldre el problema abans del 2025, no quedarà més remei que claudicar als interessos econòmics dels de sempre.

Aquest article vol ser una crida a buscar consensos de territori. Tant complicat seria bonificar IBI a tothom qui munti plaques solars a casa seva? Hem de permetre una agressió tant gran al nostre territori havent-hi tants taulats industrials sense plaques solars? Amb la meua condició de president de l'Associació Empordà Turisme

he tingut la sort de poder escoltar totes o bona part de les sensibilitats del territori i són coincidents en aquest punt. Per altra banda, tothom sap que les fonts d'energia renovable no són constants; per tant, seria imprudent generar tota la llum amb eòlica.

Ja no podem seguir pensant en el futur energètic. Portem 20 anys pensant-t'hi. Ara cal actuar perquè l'evidència se'ns tira al damunt. Si hi ha consens en la fotovoltaica sobre teulats, ara cal que tinguem polítics valents i compromesos amb l'evidència. Ja dimensionarem el que ens cal fer a mar (si és que cal) quan ja haguem fet el que tothom veu que hem de fer a terra.

Us asseguro que si tothom pogués amortitzar la seva instal·lació solar en menys de 5 anys, la societat es bolcaria a instal·lar panells solars i l'esperança es convertiria en llum per a les properes generacions. Parlo d'ajuts econòmics importants i no cosmètics, i abans que surti algú dient que no hi ha diners deixeu-me que m'anticipi i us faci la següent reflexió i acabo:

Si no hi ha diners per garantir el futur dels nostres fills, llavors val més que ens extingim com a espècie, ja que som sobrers al món.

Font del document:

https://www.emporda.info/opinio/2021/03/30/macroparc-eolic-mari-badia-roses/491525.html?utm_source=rss